

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה** בת **רות** ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,026

אדהבת לישר אלה

לקח פרשת "עקב" תשפ"א. תוספת חיים בזכות עניית "אמן"!

הכנסת, הרי אתה אנוס, ובשמים יודעים שמאד היית שמח להגיע גם היום לבית הכנסת ולענות אמנים. אז אין לי ספק שעדיין ההבטחה שקיבלת שרירה וקיימת, ובעזרת ה' יתברך תזכה **מינימום** לעוד חמש עשרה שנה".
כשמע זאת ר' מתתיהו, פרץ הוא בבכי, ותפס בשתי ידי ואמר לי: "אתה בטוח? אתה בטוח שאמשך לחיות? בשמים לא כועסים עלי? בשמים לא יקחו ממני את ההבטחה שהבטיחו לי? רק אם אתה בטוח שאכן יש לי מינימום חמש עשרה שנה כפי שאתה אומר, אז אני אירגע".

"**אני בטוח!**" אמרתי לר' מתתיהו "אני בטוח לחלוטין! ברור לי שבעזרת ה' יתברך מינימום חמש עשרה שנה יש לך, כרגע אתה אנוס ולא יכול לענות אמנים. אבל יחד עם זאת כדאי שבעזרת ה' יתברך תתאמץ להגיע לתפילת שחרית או לתפילת מנחה, או לתפילת ערבית. תפילה אחת תתפלל בבית הכנסת ותענה "**אמן**" כפי יכולתך, ואין לי ספק שתזכה ותאריך ימים מינימום עוד חמש עשרה שנה בעזרת ה'".

ר' **מתתיהו** שמח מאד. נשארתי עוד קצת, מיהרתי לאחר מכן להגיע לשיעור של יום שלישי, וכל הדרך אני מהרהר ואומר: "כמה האדם הזה ענק! כמה הפשטות מועילה לאדם! לאלו גבהים יכול התמים לנסוק בזכות תמימותו! איזו גדלות נפלאה! אדם עונה אמנים וכשמגיע זמנו להיפטר מן העולם, אומרים לו בחלום יש לך עוד עשרים וחמש שנה. וכשעברו סך הכל עשר שנים הוא מיד חושב: "אבל רגע, אולי כל מה שהבטיחו לי זה בגלל שאני עונה אמנים, ועכשיו בתקופה האחרונה אני לא עונה אמנים, כמה צדיק אדם החושב כך! אבל לא! בוודאי הגמור שמלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יוסיף לו בריאות איתנה וחיים טובים ומאושרים מינימום עוד חמש עשרה שנה".

מוסר השכל גדול ונפלא מאד לומדים אנחנו ממאמר זה, מעלת עניית "**אמן**" על כל ברכה וברכה. כמה כל אחד וכל אחת מאיתנו צריכים להשתדל ולהרבות בעניית "**אמן**", ולבקש מהסובבים אותנו שיברכו בקול רם כדי שנענה "**אמן**", ובוודאי הגמור שאנחנו אישית נברך בקול רם כדי שאנשים יענו "**אמן**" וכל מי שנוהר בכך, הקדוש ברוך הוא ישלם שכרו בעולם הזה ובעולם הבא ויזכה הוא למילוי כל משאלות ליבו לטובה ולברכה.

זהו שאמרו חכמינו זיכרונם לברכה: "גדול העונה אמן יותר מהמברך". [ברכות נג, ב].
עוד אמר רבי **שמעון בר יוחאי** זיע"א בזוהר הקדוש: "הנוהר לענות אמן הרי הוא ממליך את הקדוש ברוך הוא בכל העולמות, וכל הגזירות הרעות מתבטלות מעליו, ויראה זרע ויאריך ימים שהרי אהובו של מלך הוא!".
יהי רצון שנזכה כולנו להיזהר בכך, ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!!

ברוך ה' זכיתי והנני מכיר אישית את ר' **מתתיהו רבי** שליט"א, איש צדיק תמים וישר, המדקדק בקיום המצוות ומאיר פנים לכל אדם.

על פי בקשתו רוב המתפללים ניגשים אליו בבית הכנסת, ומברכים ברכות השחר, כדי שיענה הוא "**אמן**" על ברכותיהם.

במשך שנים רבות זוכה הוא לענות אלפי אמנים בכל יום, ופניו מאירות מהנאתו על עניית אמנים.

לפני מס' שנים התקשר אלי ר' **מתתיהו**, כשמעתי את קולו הזדעזעתי. קולו היה שבור, סדוק, כאוב מאד, נחרדתי ושאלתי: "מה קרה ר' **מתתיהו**? מדוע אתה נשמע כך?"

"כבר שלושה חודשים שאני מאושפז בבית החולים, ועברתי טיפולים קשים מאד מאד". ענה ר' **מתתיהו** והוסיף: "אני מבקש ממך: בוא אלי! אני רוצה שתבוא לבקר אותי כי יש לי מה לספר לך ולהתייעץ איתך".

"אגיע בשמחה!" עניתי. ואכן למחרת הגעתי לבקרו.

הגעתי וראיתי את כאבו ויסוריו, ראיתי את ר' **מתתיהו** העלוי והחייכן כשהוא כאוב ומיוסר, מדדה על הליכון ופניו נפולות. מיד בהיכנסי לביתו הוא דמע, וכשמדמעות בעיניו דרש לשלום כל בני ביתי ולאחר מכן פתח ואמר: "אני רוצה לספר לך חלום שחלמתי לפני עשר שנים".

לאחר אתנחתא קלה פתח הוא וסיפר: "לפני עשר שנים חליתי ולא הרגשתי טוב בכלל. בלילה שכבתי לישון, ולפני השינה בכיתי וביקשתי רחמים מהקדוש ברוך הוא שירחם עלי וירפאני.

נרדמתי מתוך בכי. והנה בחלומי אני רואה שכביכול ניפטרתי מן העולם, ואני מגיע לבית דין של מעלה, ושם בבית הדין יושבים שלושה דיינים. ומיד כשנכנסתי אמר אב בית הדין: "למה הבאתם אותו? והלא האדם הזה מחזר אחר ברכותיו של כל יהודי כדי לענות "**אמן**". ובכל יום עונה הוא אלפי **אמנים**! ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, יש לו נחת רוח גדולה מהאמנים שעונה הוא **בשמחה**!!! תחזירו אותו חזרה, יש לו עוד עשרים וחמש שנות חיים, בהן ימשך הוא לענות אמנים בשמחה".

ר' **מתתיהו רבי** שליט"א המשיך וסיפר: "התעוררתי מהחלום כשכולי מזיע. הרגשתי שאני בריא לחלוטין. בן אדם חדש. יחד עם זאת הבנתי שיש לי עוד עשרים וחמש שנה של חיים. מאז החלום עברו עשר שנים. עתה כבר שלושה חודשים שבגלל האשפוז בבית החולים אני לא עונה **אמנים**, האם יכול להיות שכיון שאיני עונה אמנים אפטר מן העולם ולא יאקבל את חמש עשרה השנה שהבטיחו לי"!!!

"**חס ושלום!**" עניתי ואמרתי לר' **מתתיהו** הצדיק. "בוודאי שיש לך מינימום עוד חמש עשרה שנים של חיים! אין לי ספק! היות ואתה מאד רוצה לענות אמנים, אלא שנבצר ממך, אתה מרגיש לא טוב. הרופא לא מרשה לך ללכת לבית

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-02

עשה לך רב

**לכבוד הרב שלום וברכה!
שאלה:**

כבוד הרב! איך מתמודדים עם חוצפה של ילד? אני שואל זאת לאחר שנראה לי שמיציתי את כל הדרכים, אם זה בהטפת מוסר, ואם זה בעונשים קלים ובעונשים חמורים. הילד ממשיך להתחצף! וחוצפתו מחמירה מיום ליום. מה עושים?

תשובה: יזדי היקר!

אראשית עלינו לזכור ולהזכיר לעצמנו: **ילד חוצפן הוא ילד חלש!** אין ספק שהוא נתון במצוקה. כרגע איננו יודעים אם היא נובעת מהבית, מהחברים או ממקום אחר. ככל שההתפרצות שלו גדולה יותר, אות היא שהחולשה שלו זועקת יותר. ככל שנפנים זאת, הידיעה תאפס לנו את המערכת ותעזור לנו לפעול מתוך שיקול דעת, ולא להוסיף סיבות להגברת התסכול. בלשונו של הילד לומדת להתחצף מפני כמה סיבות. ברוב המקרים זוהי בדיקת גבולות: עד היכן אני יכול להגיע בלי שיעצרו אותי? לפעמים אלו מאבקי כח, ובחלק מהמקרים קריאת מצוקה: "אנא, תציבו לי גבולות, אני מרגיש מעורער וחסר ביטחון"! לעיתים זהו כאמור, חוסר ידיעה. איש מעולם לא לימד אותו שכך מדברים. הפיתרון הוא פשוט ללמד אותו. כיון שברור הדבר שאין ילד רע, אזי ההבנה המתבקשת שילד חצוף הוא כזה שאינו מצליח לתקשר ולהביע את עצמו נכון. כאשר נטול בבעיה, **סימפטום החוצפה ייעלם!** המניעים לחוצפה הם רבים. והמענה שלנו צריך להיות בהתאם. לעיתים זו **"עייפות"** ששולחת את הרסן מפיו של הילד, הפיתרון הפשוט לכך הוא: הקפדה על שעות שינה. **"חוסר תשומת לב"** להעניק לילד תשומת לב חיובית. **"חוסר גבולות"** זו בעיה קשה, שלעיתים קרובות גם ההורים לוקים בה... רבים מאיתנו מתמודדים עם בעיית החוצפה אצל ילדים ונוער. כל עוד חסרה לנו ההבנה הברורה בשורש הבעיה, היא תחמיר ותלך ככל שהילדים יתבגרו. וכדי לדעת את דרכי ההתמודדות, עלינו להבין ראשית כל את המניעים לתופעת החוצפה. מרן ראש הישיבה הגרי"ל **שטיינמן** אומר: "ילד חוצפן אינו אשם בהתנהגותו זו! אשמים הם אלה שהביאו אותו למצב אין ברירה כזה, שבו רק על ידי חוצפה הוא מצליח להשיג את מבוקשו, קרי: תשומת לב והתייחסות. במהותו, ילד אינו רוצה להתחצף. הוא רוצה להיות טוב ואהוד וחביב על סביבתו. הוא יודע איך נכון לדבר, ועל פי רוב הוא אף יודע מה המחר שידרש לשלם על פניני החוצפה שלו. אם בכל זאת הוא החליט לעשות את מה שעשה ולדבר כפי שדיבר, מאותה הדבר על מצוקה. אין לו ביטוי אחר לתסכול ולכאב שלו. החוצפה שלו היא זעקה: **"תבינו אותי, קשה לי! אני מרגיש לא מובן!"** **גענישה אינה מחנכת!** היא לכל היותר מלמדת שכך אין משיגים דברים. יש כאן אולי גם חינוך עקיף לסביבה (למען ישמעו וייראו). ובכל זאת, הבה ונזכור כי אין כאן פתרון לבעיה. זו רק ההרדמה לסימפטום. טיפול אמיתי לילד חוצפן הוא חיפוש וטיפול בגורמים שהביאוהו לידי חוצפה. חכמינו זיכרונם לברכה אמרו: **"לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת"**. הדגישו לנו: **"לעולם"**, כי חינוך נכון מושג אך ורק דרך **הימין מקרבת!** השמאל דוחה יכול להכשיר במעט את השטח, אבל את החינוך המעשי עושה הימין הטובה, המעודדת, המלטפת והמחבקת, שאז היא **מקרבת**. כך גם במקרים של חוצפה. הימין מקרבת היא זו שתצליח לחנך, ולטפל בשורש הבעיה.

ד. ילד מכבד מבוגר. לא בגלל גובהו האימתני, לא בגלל הכובע והחליפה והזקן הארוך. אלא משום שהוא מבין שהמבוגר הוא דמות מכובדת, גבוהה ממנו, ויש פער בין הרמות. ועלינו המבוגרים להצדיק זאת. הורה או מחנך שאינם מכבדים את מעמדם ומשדרים בהתנהגותם ההיפך מהערכים שאותם הם מנסים להעביר, כגון: אבא מלקק ארטיק משובח לאחר שנשא נאום על שבירת התאוות, הרי הוא מאבד את זכותו בהערכה ובכבוד. ילד שרואה חוסר מכובדות בסגנון הדיבור, זלזול בהלכות וזלזול במוסכמות של גדולי ישראל, הרי ההורה הזמין אצלו את תופעת החוצפה. ואיך נצפה מהילד שיכבד אותנו, יותר ממה שאנחנו מכבדים את עצמנו? הילד המדבר בזלזול לאחד ההורים, ודאי שהוא שמע זאת בבית. לא תמיד נזכור מתי הוא שמע זאת אבל ברור שהוא שמע. ילדים מעתיקים יחס מזלזל שבין ההורים. בית שבו מכבדים באמת גם את הילדים, מגדל ילדים בעלי דרך ארץ. גם ילדים רכים ראויים ליחס מכבד. ילד מושפל הוא ילד משפיל. ילד הרואה בבית יחס מזלזל בהורי הוריו (סבו וסבתו), בית שבו גרילים הילדים לשמוע בדיחה על הסבא מצד האמא וקריצה על הסבתא מצד האבא, קולט שכל העניין של דרך ארץ הוא משהו זמני, שבשלב מסויים פג תוקפו. מובא בספרים הקדושים, שהשכר לכיבוד אב ואם הוא שילדיו יכבדו אותו. אין כאן עניין סגולי. זוהי בסך הכל תוצאה חינוכית. ילד הרואה איך הוריו מכבדים את הוריהם, כיצד הם מדברים אליהם ובאיזה רגש הם מציינים לבקשתם, לומד איך לדבר ואיך לכבד. וכשילד מדבר אל הוריו בצורה לא מכבדת ולא מכובדת, הוא מזמין את הוריו למלחמה. 'עכשיו התחלתי, נראה מי יהיה כאן המנצח'. מחשבות אוטומטיות רצות לנו בראש: "הוא לא יודע איך להתנהג! מי יודע מה יצא ממנו, הוא נעץ לנו חץ בתוך הלב". זו כנראה בעיה שורשית וצריך לבדוק על מה היא יושבת. המחשבות האלה מכניסות אותנו למערבולת רגשית עזה, ומהמקום הזה יש הורים שנוקטים בצעדי ענישה שונים: לפלל חריף על הלשון, קשירת הידיים, 'תעמוד כאן בפניה עד שתגמור לחזור בתשובה'. בסופה של דינמיקה, הוכחנו לילד שאנחנו שולטים עליו. לכאורה, החזרנו לעצמנו את הסמכות. אז למה נשאר לנו טעם רע בפה? כי בכל מקרה הילד ניצח אותנו. האינטרס שלו היה לצרף אותנו למלחמה איתו. עצם ההצטרפות שלנו היא נצחון עבורו "הנה חשבנו עליו, הצטרפנו אליו, דאגנו לו. הוא שייך אלינו". מהמלחמה הזאת הוא מרוויח תחושת חיבור אלינו. ז. איך משנים את הסיפור, בטרם מתפתח כאן סיפור? ככה זה התחיל: שלומי דיבר אלי בחוצפה. אני דוחק הצידה את כל הקולות המבוהלים שקפצו לי בלב ואומר לעצמי: "תירגע! זכור קודם כל שהילד הזה הוא לא נגדך. אין כאן מלחמה. הילד אוהב אותך, הוא רוצה את קרבתך, רק משהו בתקשורת שלו התבלבל והוא לא יודע איך לבטא זאת, הוא לא נגדך. הוא רוצה בדך ובקרבתך". ומכאן עושים הכל לחבר אותו אלינו. ח. יש ילדים סוערים באופיים, הם נוטים לדבר בצעקות והשימוש בידיים מאד נגיש להם. וככה זה נראה: דודי הגיע הביתה, הוא העיף את הנעליים וצעק, טרק את הארון וחיפש בו אוכל. התגובה האוטומטית של אמו היא באופן טבעי באוקטבה שבה דודי משתמש, ואם אפשר גם שימוש בידיים כדי לעצור אותו. הדרך הטובה לעצור את המעגל בעודו באיבו, היא פשוטה מאד: **להוריד טון**. הילד צעק? דברו אליו בקול נמוך, כמעט בלחש. אמרו לו בשלווה מרבית: אם תדבר בשקט יהיה לנו קל יותר לשמוע אותך. התנועות שלו חדות ומשתלחות? הפעילו את כח הניגוד: עטפו אותו בתנועה רכה. השיטה הזאת עובדת פלאים, מומלץ לנסות. ט. **הכלל העולה:** הילדים אינם אלא פרחים, ובהשקיה נאותה, הגדושה בשיחות הבהרה מתוך חום ואהבה, נרווה מהם רק נחת. **ישבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב!!**

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

דברי הרב האורח

כבוד מורנו ורבנו הרב הגאון
רבי חיים שליט"א
ראש מוסדות "עטרת חכמים"
ומקים עולה של תורה בעיר חולון

כל שעה, כל דקה, כל שניה, מצוות, מצוות, מצוות!

וכמו מזוזה בבית, וכמו ארץ הקודש, זה הנהגת קודש שלומדים מרבן של ישראל, משה רבינו בגימטריא תר"יג!

כמה יש להשקיע במעשים טובים, שההמשך נעשה מעצמו והמצוות עולות ועולות למיליונים של מצוות. והנה דוגמאות מעשיות: העוסק בתורה בשקידה עצומה בבית הכנסת ובבית המדרש, הרי הוא מחזיק את העולם, (עיין נדרים לב.) ובצנעא עוד יותר, ועם ציצית ותפילין עוד יותר, ואם זה בחברותא עוד יותר, ואם זה בשבת קודש עוד יותר, וכשיה בארץ הקודש עוד יותר (עיין כתובות עה.), וכשהוא בצער ומתאמץ עוד יותר, וכן כשיש קשיים מסויימים, במשפחה, בחברים, או כל מיני בעיות למיניהן, ומקבל את זה באהבה ובאמונה שלמה, הרי זה מצוה כל רגע ורגע, ואשריו. ואם יוסיף כאן גם **מצוות אהבת ישראל** באמת, עם כל הקושי והמאמץ והמסירות, ואינו מקפיד כלל, הרי זה מצוה נוספת, ובנוסף לכל זה קידוש שם שמים.

וידוע מדברי רבינו **החכמת שלמה** (או"ח סימן פה) שחובת האמונה לכוון שהכל מהשמים, זה גם במקום שאסור להרהר בדברי תורה. וכן **חובת אהבת ישראל בכל מקום ובכל שעה**, ועם כל אחד ואחד (עיין בספר "יסוד ושורש העבודה" באורך).

וזה בעצם הקו וההנהגה של משה רבינו, שכולנו תלמידיו, כיצד לקיים ולהרוויח עוד מצוות, ואומרים בדרך הלצה תורנית, ברגע שאמר ה' יתברך למשה רבינו "רב לך", אז יש לו מצוה כל רגע ורגע לשתוק. וכן כאשר גדול הדור זיע"א אומר לתלמידו תשתוק, זה כבר נהפך למצוה כל רגע, ואשריו על רוב זכויותיו.

ומכאן לתקופת **בין הזמנים** של בני התורה היקרים שלנו, שכולנו חיים בזכותם! כל שעה וכל דקה של מנוחת הנפש, וזהירות מפריצות, ולצננות וקלות ראש. וכן ההשקעה בכיבוד הורים וטיפול בצורכי הבית כדת וכדין, הרי אלו מצוות עצומות,

וזה השקעה גדולה **לחודש אלול** בבחינת נשמה בריאה בגוף בריא. ויש להיזהר, לא טיולים מסוכנים ולא אופניים, כי הוא סכנה בכפליים, ולא חברים שובבים שנראים חיזוניים וחומריים בבחינת איש שדה. בן תורה יודע להשקיע גם בבין הזמנים ברוחניות וגשמיות להפליא, ושומע לעצת חכם, ולא כמו הטעות של אותו חכם (שבת קמו): ששכח תלמודו, כשנמשך אחרי היין והרחיצה (פרש"י שם). ובה מובן טוב מאד **יום ט"ו באב**, שבזמן הז"ל הקדושים היו עוסקים בשידוכים בט"ו באב ויום כיפורים כפשוטו ממש (עיין סוף תענית), שידוכים ואירוסין ונישואין, כי מרוויח בזה זמן של צניעות והשקעה בקדושה. כי גיל הרווקות הוא מסוכן, ובזכות השקעה קטנה הוא עובר לגיל נישואין, והוא מוכן לבית של תורה ויראה וחינוך הנבים, וקדושה וצניעות על הצד הטוב ביותר. והלוואי שזוכה לראות היום וכל יום בכל קהלה וקהלה, שיהיה שדכן מקצועי, בן תורה נשמה טובה, בקי בספר שמירת הלשון ומקיים ועושה שידוכים. וזה השקעה לדורות, דורות ישרים מבורכים, ויש לו בזה מיליוני מצוות.

כשכל השנה מסרנו נפשנו על קידוש ה', ובט' באב התנהגנו ממש כעין שריפה על המוקד על קידוש ה', בבחינת מת מצוה! כעת לאחר ט' באב מפורש בפסוק בפרשה "חיים כולכם היום", כלומר לחזור ולחיות כרצון ה' יתברך ולהרגיש באמת שעושים מצוות כל רגע, כאשר הכל על פי ההלכה, דעת תורה והנהגות קדושות. וימי בין הזמנים יהיו בבחינת "שעשה ניסים" ו"שהחיינו" לזמן הזה, לתפארת לכל עם ישראל ברוחניות וגשמיות, אמן ואמן.

בפרשת "ואתחנן" ראינו כיצד משה רבינו מתפלל, מבקש ומתחנן להיכנס לארץ הקודש, ארץ ישראל. ומבואר במדרש רבה (פרשת וזאת הברכה) ש**משה רבינו** התפלל לפני ה' יתברך תקט"ו (515) תפילות כמניין **"ואתחנן"**. ובאמת צריך להבין, על מה ולמה הפציר משה רבינו כל כך, וכי חסר מצוות בתורה? הרי כל רגע של משה רבינו זה דביקות בה' יתברך ובלמוד התורה ובכל המצוות שחייב בהן, אז מה העניין להתפלל מאות פעמים דווקא על ארץ ישראל?

ויתכן ליישב וללמוד מכאן מוסר השכל גדול לכולנו. מצוות ישוב ארץ ישראל, ארץ הקודש, מפורשת בתורה (דברים יא, לא) **"וירישתם אותה וישבתם בה"** ובודאי שזו מצוה! לפי **הרמב"ן** זו מצוות עשה מהתורה, אחת מתר"י מצוות. ולפי **הרמב"ם** זה אמנם לא בתר"י מצוות, אבל בודאי זו מצוה (עיין הלכות מלכים פ"ה). וכאן יש להתבונן, מצוות ישוב ארץ ישראל היא מצווה מיוחדת מאוד, בגלל שמקיימים אותה תמיד יום יום ושעה שעה, **ומי שנמצא בארץ הקודש מקיים מצוה כל רגע ורגע**, כמו מי שמתעטף ציצית ומניח תפילין, וכמו המזוזה שבבית. אמנם הוא לא עוסק ממש במצווה, אבל בודאי מקיים מצוה (עיין ב"ק נו: בתד"ה בההיא הטאה). ומאחר ויש כאן מצוה קיומית כל רגע ורגע, גם כשעוסקים במצוות אחרות, ממילא הרווח הוא עצום ורב, ומנייה של מצווה כזו שווה הון תועפות! ולכן היה צער גדול למשה רבינו להפסיד מצוה יקרה זו. כל רגע בארץ ישראל, זה כמו כל רגע ורגע בבית הכנסת, בבחינת אשרי יושבי ביתך. וידועים דברי **המהרש"א** (ברכות ח.), שהנמצא בבית הכנסת בחוץ לארץ, דינו כנמצא בארץ הקודש, ועל אחת כמה וכמה בארץ הקודש. ואשריו ואשרי חלקו,, מי שמבין ומכוון להודות לה' יתברך כל יום על הזכות להיות יהודי, ולקיים מצוות, ולהרוויח כל שעה, דקה ושניה, גם מצוה נוספת של דירה בארץ הקודש בבחינת: **"ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"** (דברים יא, יב) וידוע **מהזוהר הקדוש** על הפסוק (שמות לא, טז) **"לדורותם ברית עולם לדירתם ברית עולם"** (זה"ק כי תשא). והמעלה הזו של משה רבינו, שהיה רודף ותאב למצוות, מפורשת בגמרא (סוטה יג.), שדרשו את הפסוק (משלי י, ח): **"חכם לב יקח מצוות"** על משה רבינו, שבזמן שכולם עסקו בבית מצרים, משה עסק בארוננו של יוסף. ונכון שגם ביזת מצרים זה מצווה, אבל זה חד פעמי, אבל ארוננו של יוסף זה מצוה שנמשכת כל רגע ורגע במשך ארבעים שנה במדבר! גמילות חסד עם יוסף הצדיק, וגם לקיים את השבועה שהשביע יוסף את ישראל (בן יהוידע שם), וזה מצוות כל רגע. וכן בגמרא (סוטה יד.) מבואר מפני מה נתאוה משה רבינו להיכנס לארץ ישראל, וכי לאכול מפריה ולשבוע מטובה הוא צריך? אלא כך אמר משה: הרבה מצוות נצטוו ישראל בארץ ישראל, אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי ע"ש.

וכמובן כל זה בזכות שמצוות אלו הן על אדמת ארץ ישראל, ארץ הקודש שבב' וכן הפסוק בפרשה (ד, מד) **"אז יבדיל משה שלוש ערים בעבר הירדן, מזרחה שמש"** דרשו בגמרא (מכות יוד.) אף שאינן קולטות את הרוצח כי עדיין בארץ ישראל לא עשו שלוש ערים, עם כל זה אמר משה: מצווה הבאה לידי אקיימנה, ועליו נאמר (קהלת ה, ט) **"אוהב כסף לא ישבע כסף"** ופרש רש"י אוהב מצוות לא ישבע מצוות.

כלומר עסק התורה המעשיות זה מצוין, אבל להתאמץ כדי להרוויח גם מצוות שאין בהן מעשה תמיד, כמו ערי מקלט,

סיפור לשולחן השבת...

מעשה באחד שהיה בן למשפחת אדמו"רים מפורסמת בחוץ לארץ, אשר התחבר ליהודים שהיו רחוקים מתורה ומצוות ולמגינת לב משפחתו עזב את מסורת אבותיו. הוא עלה לארץ עם אנשי "השומר הצעיר, והתיישב בקיבוץ בצפון הרחוק. לימים מונה כראש השירות החשאי של ההגנה בירושלים, וכמסווה להסתובבותו בלילות ברחובות העיר היה מחלק עיתונים. בין השאר הפיץ הוא גם את עיתון "הצופה" למנויים. וכך, מדי יום היה מגיע בארבע לפנות בוקר לביתו של הרב צבי יהודה הכהן קוק, שהיה מנוי לעיתון הזה. הרב היה פותח לו את הדלת, מברכו בברכת "שלום עליכם", מקבל בידו את העיתון ומודה לו מקרב לב. כאשר חזר הדבר על עצמו כמה פעמים, לא יכול היה הבחור להתאפק ושאל את הרב: "מדוע אתה קם באמצע הלילה לקבל את העיתון, הרי אני יכול לזרוק אותו דרך החלון כשם שאני עושה לכל המנויים". השיב לו הרב: "אתה טורח ובא אלי בארבע לפנות בוקר להביא לי את העיתון, ואני לא אקום לקראתך"...! וכך בעקבות הקשר ההדוק שהתהווה ביניהם, חזר הבחור בתשובה, ושנים אחר כך היה יורד כל בוקר מקיבוצו לעיירה 'שלומי' הסמוכה, להתפלל תפילת שחרית במניין.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לרפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

ברכת

"והסירותי מחלה מקרבך"!!

הרב משה יזדי

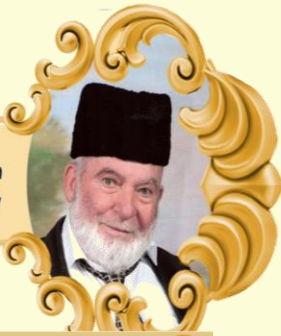
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

כרגיל, בכל פעם שטסתי לחו"ל הייתי מגיע לפני כן כדי לקבל את ברכתו של מור אבינו זלה"ה לשמירה והצלחה.

באחת הפעמים שאל אותי מור אבינו זלה"ה: "במסגרת קבלת הקהל שלך מה אתה ממליץ לאנשים לעשות?"

עניתי לו: "כל אחד כפי עניינו, כל אחד והבעיה האישית שלו, לפי הנתונים של הבעיה אני משתדל בעזרת ה' לתת עצה".

אמר לי אבא: "לא לכך התכוונתי! התכוונתי לשאול האם אתה אומר להם לקיים מצוות, לקיים מצוות מסוימות?"

ומיד הוסיף אבא ואמר: "תדע לך! עם ישראל בכל העולם אוהבים את ה', אלא שצריך רק לומר להם לעשות דבר, לכן נראה לי שאם תאמר לכל מי שמגיע אליך במסגרת קבלת קהל, שיקפידו לברך 'ברכות השחר', כשהם יאמרו כל כך הרבה ברכות, אחת אחרי השניה, כיון שכל הברכות כולן הן שבח והודיה לקדוש ברוך הוא על הטוב שהוא עושה לנו, אין לי ספק שהברכות האלו ידליקו ניצוץ הרבה יותר גדול בליבם ויתקרבו הם יותר ויותר לה' יתברך".

"בסדר גמור" עניתי ואמרתי לאבא: "בעזרת ה' יתברך כך אעשה". ואכן באותה טיסה המלצתי לכל אותם שהגיעו להתייעץ, חוץ מהעצה הפרטית לבעיה האישית שלו, אמרתי שראוי ונכון שיתחיל לברך את 'ברכות השחר' בכל בוקר.

כשחזרתי שאל אותי אבא: "האם עשית כדבריי?"

"בוודאי" עניתי והוספתי: "לכולם ללא יוצא מן הכלל, אמרתי להם לברך ברכות השחר, ואף חילקתי להם ברכונים של 'ברכות השחר'. "מצויין"! אמר לי אבא והוסיף:

"אתה תראה שדבר זה יעשה פירות".

ואכן, לאחר חודשים ספורים כשטסתי שוב לחו"ל ופגשתי באותם אנשים, רבים מהם אמרו לי: "תדע לך שמאז שהתחלנו לברך 'ברכות השחר' התחזקנו יותר", חלקם התחילו להגיע בשבתות לבית הכנסת, חלקם אף הוסיפו והתחילו להשתתף בשיעורי תורה. ובתים רבים זכו והתקרבו יותר ויותר לה' יתברך כפי שחזה וצפה מור אבינו זלה"ה.

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפינת את יחדו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחייל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

עלון זה כולו קודש גם לרפואת התינוק

יאיר בן שירה יחי

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא יבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות ויגזור עליו רק גזירות טובות וישלח לו לאלתר רפואה שלימה ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, אמן.

'טיב יומי' שהבל לבסבס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

צבעים אמיתיים

אחים יקרים ואהובים!!

זיכרון!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:	אחים יקרים ואהובים!!
ירושלים: 19:01 [19:21]	ירושלים: 8:43	ירושלים: 13:19	ירושלים: 20:16	ירושלים: 20:53	איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.
תל אביב: 19:18	תל אביב: 8:45	תל אביב: 13:21	תל אביב: 20:18	תל אביב: 20:51	
חיפה: 19:12	חיפה: 8:43	חיפה: 13:20	חיפה: 20:19	חיפה: 20:54	
אילת: 19:16	אילת: 8:47	אילת: 13:20	אילת: 20:11	אילת: 20:45	
באר שבע: 19:18	באר שבע: 8:46	באר שבע: 13:21	באר שבע: 20:16	באר שבע: 20:51	